

[Karen Thurse Hansen.]

om kommunal arealplanlægning“. Det ville klarlægge mere for almindelige mennesker, hvad det er, indholdet dækker.

Jeg skal ikke her ved første behandling gå ind på enkeltheder i paragrafferne, men fastholde vor indstilling fra forrige førstebehandling. Vi finder, at dette lovkompleks er meget nødvendigt for at fuldstændiggøre hele vor planlægningslovgivning. Vi er tilhængere af en decentralisering, når blot denne decentralisering arbejder inden for en rimelig overordnet rammebelægning.

Man må dog gøre sig klart, at samtidig med, at man lægger beslutningsprocessen længere ud, har man også bundet sig til at acceptere muligheden for en forskellig administration.

På ét punkt er det konservative folkeparti afvisende, og det er i spørgsmålet om en udvidelse af den gældende ekspropriationsmulighed. Lovforslagets bestemmelser om ekspropriationsadgang svarer, så vidt vi kan se, til den bestemmelse, som fandtes i den tidligere miljøministers, hr. Holger Hansens, forslag sidste år, og hvor han i bemærkningerne fastslog, at der ikke skulle gives udvidede ekspropriationsmuligheder for kommunerne. For det konservative folkeparti er det helt afgørende med dette forslag til ny lov om kommuneplanlægning, at den ikke giver øgede ekspropriationsmuligheder i forhold til den gældende lovgivning. Derfor vil vi også under udvalgsarbejdet nøje have klarlagt ekspropriationsbestemmelsernes omfang i det foreliggende lovforslag.

Socialdemokratiets ordfører var tilhænger af kommunernes ekspropriationsret. Det tager vi afstand fra; kommunerne skal ikke have større magt til at ekspropriere, hverken hvor det gælder til privat boligbebyggelse eller til erhvervsbebyggelse.

Også lovforslag nr. 141, som er en følge-lov, vil vi give en grundig gennemgang i udvalget.

Gert Petersen (SF):

Som jeg understregede, sidste gang vi havde det tilsvarende, nu lidt ændrede lovforslag til behandling her i folketinget, er socialistisk folkeparti principielt meget positivt indstillet over for planlægning. Det er nødvendigt at få den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne — det gælder både de

økonomiske og de fysiske ressourcer — og det lader sig efter vores opfattelse ikke gøre og slet ikke i et så kompliceret samfund som vores uden en vis styring, uden en vis planlægning. Hvis man opgiver disse principper, vil man ende i en slags jungle, hvor den stærkeres ret er afgørende, og derfor forstår jeg da så udmærket godt, at de partier, som principielt går ind for dette standpunkt, også vender sig mod en planlægningslovgivning som den, der er tale om her.

Vi har hele vejen igennem fra SF's side stillet os positivt til planreformen, til hvis tredje etape vi nu er kommet, og vi stiller os også principielt positivt til det lovforslag, der er tale om her, såvel som til den lovgivning, der må gennemføres i konsekvens heraf.

Men når jeg har udtalt mig positivt om planlægningen, vil jeg da godt indrømme, at naturligvis skal man ikke bevæge sig over i den totale modsætning til junglens lov, altså hvor det hele er cementeret, hvor det hele ligger absolut fast, og hvor det er nogle teknokrater, som sidder og bestemmer. Det må være afgørende, at planlægningen gennemføres på demokratisk vis, den må være enkel og overskuelig, og vi må vogte os for, at det ikke bliver teknokratiske beslutninger, der presses ned over menneskene.

Derfor er det også vigtigt — og det hensyn har man i høj grad tilgodeset i lovforslaget — at planlægningen tjener et decentraliseringsformål, altså at man flytter beslutningerne så langt væk herfra, så langt ned til borgerne selv, ned til dem, det vedrører, som overhovedet muligt.

Men som jeg også var inde på det sidst, skal man ikke tro, at blot man decentraliserer, er den hellige grav velforvaret, så har man sikret sig mod teknokrati og bureaukrati; det følger ikke med nødvendighed heraf. Decentralisering kan også føre til, at der opbygges nye bureaukratiske organer; jeg pegede sidst på, som lovforslaget tidligere var udformet, at der blev lagt temmelig megen magt over i amtskommunernes hænder; det var jeg skeptisk over for, og derfor er jeg ret tilfreds med, at man nu har svækket denne side af lovforslaget.

Man må heller ikke komme til en total decentralisering, som vil indebære, at man ligesom opløser landet, opløser samfundet i enheder, der kan handle stik på tværs af